Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8457
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

salutis sue immemor
nō existit: hoc tū p̄cipue
dō meditari sacerdos sa
crificium dnō oblaturus.
Nam accedens ad mensā
dnī indignus (id est aliqd
mortale p̄cm in se reco
gnoscens) ex hoc multū
amplius aggrauat, iuxtā
aplicā uitatem q̄ inquit
Qui manducat et bibit
indigne: iudicium sibi
manducat et bibit. ꝛc.
His igitur p̄missis sacer
dos celebraturus missā
recitans officijs matu
tinalib⁹ de tpe de bta ūgine
et p defūctis ac hore p̄me
in fiasc̄ptis ꝓparatorijs
se muniat cum deuotione
debita, q̄n uidelicet adest
oportunitas tp̄is loci et
similiū incipiens a ℣.
Adiutorium nr̄m in nomine
dnī. Qui fecit celum et tr̄am.

Quam dilecta. ps.
tabnacula tua
domine ꝯuituū;
concupiscit et deficit
anima mea in atria dnī.
Cor meū et caro mea;
exultauerunt in deū uiuū.
Etenim passer inuenit
sibi domū; et turtur ni
dū ubi reponat pullos
suos. Altaria tua dne
ꝯituū; rex mīs et ds mīs.
Bti qui habitant in domo
tua dne: in secula secu
lorum laudabūt te. Bts
uir cuius est auxilium
abs te; ascensiones in
corde suo disposuit in ual
le lacrimarū in loco quē
posuit. Etenim benedictiōnē
dabit legislator: ibunt
de uirtute in uirtute; uide
bitur ds deorum in syon.
Oratione ds ꝯituum exaudi
orationem meā; auribus
percipe ds iacob. Protec
tor nr̄ aspice ds; et respice
in faciem xpi tui. Quia
melior est dies una; in
atriis tuis super milia.
Elegi abiectus esse in
domo dei mei; magis q̄
habitare in tabnaclis peccā.